

Underbilag 2 til bilag 22.

FINANSMINISTERIET

Den 16. marts 1973.

I anledning af De samvirkende danske Husmandsforeningers skrivelse af 6. marts 1973 til skatte- og afgiftsudvalget (Alm. del — bil. 40) samt spørgsmål 20 i udvalgets skrivelse af 8. marts 1973 (Alm. del — bilag 41) skal man meddele følgende:

Husmandsforeningerne foreslår i skrivelser af 6. marts 1973, at landbrugsunderskud inklusive vedligeholdelse og afskrivning på maskiner og bygninger udover renter, ejendomsskatter og forsikringer ikke skal kunne fradrages i indtægt af anden virksomhed eller i næste års indkomst.

Forslaget svarer omtrent til et forslag fremsat af et mindretal i landbokommissionen i 1967.

Problemerne i forbindelse med en sådan ordning vil især være følgende:

a) Ordningen ville stride imod det almindelige princip, hvorefter den skattepligtige indkomst opgøres som en helhed, således at underskud fra én virksomhed kan fradrages i overskud fra en anden.

b) Det ville være nødvendigt at opgøre landbrugsindtægten for sig og de andre indtægter for sig. Det medfører bl. a. problemer med at afgrænse landbrug fra en række beslægtede erhverv. Man bliver formentlig nødt til at medtage bl. a. følgende beslægtede virksomheder, når de drives sammen med en egentlig landbrugsvirksomhed: skovbrug, savværk, gartneri, frugtplantage, pelsdyrfarm, kyllingefarm, hønseri, maskinstation.

c) Når landbrugsindtægten skal opgøres særskilt, for at man kan se, om landbruget giver underskud, bliver konsekvensen, at driftsomkostninger ved landbrugsvirksomhed kun må fradrages i indtægt af landbrugsvirksomhed.

Der opstår derfor vanskelige problemer med hensyn til fordelingen af udgiftsposter, der både vedrører landbrugsvirksomheden og andre indtægtskilder. I mange tilfælde må fordelingen ske efter et skøn med den deraf følgende risiko for mindre rimelige resultater.

d) Ordningen stiller store og vanskeligt opfyldelige krav til regnskabsføringen.

e) Ordningen vil virke unuanceret. Den vil således også omfatte underskud hos „egentlige“ landmænd, der har anden erhvervsindtægt end landbrugsindtægten eller har indtægt i form af renter og udbytte m. v.

f) Indgreb i afskrivninger vil medføre de samme vanskeligheder som opdelingen af indkomstkilder.

Den urimelighed, som husmandsforeningernes forslag tilsigter at fjerne, nemlig at underskud i landbrug kan bruges til at nedbringe den skattepligtige indtægt fra andre kilder, imødegås allerede på forskellig måde:

Bylandmændenes adgang til store begyndelsesafskrivninger er begrænset.

Endvidere gælder med hensyn til beskatning ved salg af bygninger, hvorpå der er afskrevet skattemæssigt, at „det for meget afskrevne“ beløb altid bliver beskattet, når skatteyderne sælger bygninger for et højere beløb, end de er nedskrevet til, og denne skærpe får ikke mindst praktisk betydning for landbrugsbygningerne.

Endelig føres der fra ligningsmyndighedernes side en stadig stærkere kontrol med, at ejere af landbrugsejendomme, der ikke drives erhvervsmæssigt, ikke får adgang til at fradrage et eventuelt underskud på ejendommen ved deres indkomstopgørelse, og at ikke-landmænd ikke får for store afskrivninger.